

ved at gaa til Oprettelse af et Embede i Give, enten det nu bliver et Kapellani pro loco, eller det bliver et selvstændigt Præstembede. Selv om nu det Forslag, der er fremme i Aar, bliver forkastet, hvad jeg venter, henstiller jeg til den ærede Ordfører og haaber i hvert Fald at høre Udtalelser fra ham om, at det ikke betyder en Afvisning for Fremtiden, men at man vil være belavet paa at løse Spørgsmaalet paa bedste Maade i den nærmeste Fremtid. Og lad mig føje et til: Jeg tror, at der i Øjeblikket er en ganske betydelig Trang til Stede til at faa en Præst dertil. De religiøse Bevægelser have sat ikke saa smaa Spor derude. Der er bygget en Metodistkirke, der er oprettet en fast Station for en Missionskolportør, og det er slet ikke uden Grund, at Beboerne have ønsket at faa den religiøse Bevægelse til at gaa i et sundere Spor, end man i hvert Fald paa deres Side maaske mener, at den hidtil er gaaet i.

Jeg tillod mig ved 1ste Behandling af Finansloven at fremdrage det Spørgsmaal, om det ikke netop vilde være paa Tide nu at tænke paa at gaa til en Forhøjelse af den Bevilling, der aarlig ydes paa Finansloven til trængende Højskoleelever. Jeg maa sige, det glæder mig i den afgivne Betænkning at se nogle Tal for det sidste Aars Vedkommende, som meddele, hvor stort Ansørgernes Antal har været, og hvilket Antal Ansøgere man har bevilget Understøttelse til, samt hvor forskellig denne er i de forskellige Amter. Det glæder mig overordentlig, at den ærede Ordfører i Gaar udtalte, at man maatte i den nærmeste Fremtid gaa til en Forøgelse af Bevillingen og i det hele taget til en Omordning af disse Forhold. Thi, saa vidt jeg kan skønne, er det meningsløst, hvad man af disse Tal ser er Tilfældet, at man i det ene Amt kan give langt større Bidrag aarlig til de Elever, der søge paa Højskole, end i andre Amter, og navnlig er det beklageligt, at over $\frac{1}{3}$ af Antallet af højskolesøgende unge Mennesker bliver afvist, fordi der ikke er Penge til at støtte dem med. Jeg gaar ud fra, at man i den nærmeste Fremtid ogsaa fra Flertallets Side vil søge paa bedste Maade at løse dette Forhold, og jeg glædede mig, som sagt, ved at høre den ærede Ordførers Udtalelse om dette Punkt.

Oscar Hansen: Det var med Glæde, at jeg hørte den højtærede Ministers Ord, vedrørende Aandssvageanstalterne, thi om jeg end stadig har haft det Indtryk, at

den højtærede Minister er overordentlig medgørlig og forhandlingsvenlig, har der jo været Lejligheder, hver Gang vi have nærmet os til det aandsvigelige Omraade, hvor jeg har faaet en noget modsat Opfattelse, hvor det næsten har forekommet mig, som om den højtærede Minister næsten slet ikke var til at røre ved. Nu ser jeg imidlertid til min store Glæde i Dag, at den højtærede Minister dog er paa det rene med, at der gennem denne Finanslovsanmærkning ikke skal fastslaaes noget bindende for Asylisterne Betaling, og ligeledes er paa det rene med, at disse Institutioner ikke skulle være kapitalopsparende paa fattige Menneskers Bekostning. Idet jeg udtaler min Glæde over denne Meningstilkendegivelse fra Ministerens Side, vil jeg bilægge det med Ønsket om, at man vil gaa et Skridt videre og finde en endelig Ordning med Hensyn til Direktionsforholdene og Anstaltens Forhold i det hele taget. — Jeg har i Grunden nærmest bedt om Ordet for at udtale min Glæde over, at man gennem denne Finanslov er gaaet med til at oprette et Docentur i Religionshistorie. Det er jo klart, at der har været Millioner og Millioner af Mennesker, for hvem Religionen har været Holdpunktet baade i Sorg og i Glæde, og at det er fuldt berettiget at faa et ganske andet Overblik over de religiøse Bevægelser Historie end det, man faar gennem Forsvar eller gennem Angreb, altsaa ad polemisk Vej. Som en af dem, der have været med til som Pionerer her i Landet at skabe Interesse for dette Fag saavel gennem Forelæsninger som gennem Bøger, ser jeg med stor Glæde, at Ministeren har stillet dette Forslag om at oprette et Docentur i Religionshistorie. Kendskabet til Religionernes Historie er jo aldeles overvældende slet. Det er ikke alene i historiske Lærebøger og andre Bøger, som fremkomme, at man finder de mest banale og mest trivielle Maader at behandle de Religioner paa, der ligge vort eget Land noget fjernt, men selv hos de universitetsdannede, hvor man skulde vente noget større Forstaaelse, viser det sig, at der er en fuldstændig Mangel paa Kendskab til den Slags Ting. For nogen Tid siden var en københavnsk Præst oppe for at omvende mig. Da vi kom til at tale om andre Religioner, sagde han: Muhamedanisme — haa — Sandselighed, Buddhisme — haa — Nirvana. Saa vidste han ikke mere; om Muhamedanismen vidste han, at den var „Sandselighed“, om Buddhismen, at det var „Nirvana“. Saa havde han ikke